

surra. Aga Ruben ütles sedda sepär-
rast, et ta tahtis tedda seält fallaja jälle
wäliarõmmata, ja omma Issa jure tag-
gasi sara. Se wagga Josef tullit nende
jure, ja ei teadnud Süüd ennese peäle
ühtegi; agga nemmad wõtsid tedda Räs-
sile; tõmbasid ta kirjo Kue Seljast ärra,
ja wõtsid, ja lastsid tedda fenna kuuwa
süggawa Hugo sisse, mis Ruben neile
olli juhhatand.

§. 242. Nemmad istusid se peäle mah-
ha leha wõtma, ja Ruben ei olnud mit-
te nende Seltsis. Siis näggid nemmad
üks suur Rild Ismaeli-Rahwast (§. 129.)
tullewad, kes omma Kammelitte Selpas
Kaupa tõiwad wõbralt Maalt, ja sedda
Egiptusse-Male piddid wima. Kui Jo-
seppi Wennad neid näggid, ütles Juda,
kes Israeli neljas Poeg olli (§. 184.):
mis Rasso meil sest on, et meie omma
Wenda ärratappame, ja temma Werd
finni-

finni-mattame; temma on jo meie Wend
ja meie Pihha! Eähme ja müine tedda ärra
ra Ismaeli Rahwa Käite, siis same om-
meti pissut Rahhagi temma eest!

§. 243. Se Sanna olli nende keikide
Melest hea; nemmad tõmbasid Joseppit
seält Aukust ülles, ja müsid tedda nende
Midjani-Ma Kaupmeeste ehk Ismaeli
Rahwa Käite, kahheümne Hobbe Ee-
kli eest, se olli ni palju kui wie Wanna-
Taalri eest, ja need läksid temmaga ed-
dasi Egiptusse-Male. Ni alwaks sai se
wagga Josef ommast Wendadest arwa-
tud; agga sedda kallim olli ta Jumala
Melest, nenda et temma sesamma läbbi
parrast sureks Mehheks sai Egiptusse-
Maal. Temma olli kül omma Wendi
wägga allandikkult pallunud, ennese peäle
hallastada, ja tedda lahti lasta, agga
nemmad ei wõtnud sedda kuulda.